

lige saavel som lignende Attester, udstedte af Bestyrere, Direktioner, eller hvem det nu kan være, for andre Brandforsikringsforeninger, navnlig dem, der ere satte i et særligt Forhold til Justitsministeriet. Det staar ikke i det paagjældende Stykke; men der staar, at Foreningen har Ret til med forbindende Virkning for andre Forsikringsforeninger og for offentlige Myndigheder at udstede Attester osv. Det er efter min Formening en mærkelig Maade at udtrykke dette paa, at en Attest skal staa til Troende, at den skal have forbindende Virkning, og man ledes derfor virkelig til at spørge, om der ikke ligger noget Andet bag ved disse Ord end det, den ærede Ordsfører erklærede at være Meningen. Dersom man maaste vil sige mig, at disse Ord „forbindende Virkning“ kun have den Betydning, at det skal binde, for saavidt som at andre Vedkommende skulle være forpligtede til at tro, saa, siger jeg, gaar man dog alligevel videre, end der er Spørgsmaal om for andre Selskaber og navnlig for det Selskabs Vedkommende, som den ærede Ordsfører nævnte; thi der er intet Sted i Lovgivningen foreskrevet, at Attester, der udstedes af Bestyrelsen for de paagjældende Anstalter, ubetinget skulle staa til Troende. Der tilkommer dem ikke anden Troværdighed end den, der overhovedet tilkommer offentlige Funktionærer, det vil sige: de skulle tros indtil videre, indtil der foreligger særegne Grunde til at betvivle Nøgtigheden af, hvad de sige. Men der er intet Steds foreskrevet, at Vedkommende skal være forpligtet til at respektere deres Udtalelser som ubestridelig rigtige. Det er af disse Grunde, at jeg er mod Stykket, og det kan ikke blive staaende, som det staar. Hvis man vil affatte det paa anden Maade, saa at det ikke kommer til at omfatte Andet, end hvad den ærede Ordsfører erklærede idag at være Meningen, da kan jeg selvfølgelig ikke have noget videre imod et saadant Stykke, men det siger da heller ikke Andet, end hvad der omtrent følger af sig selv. Lægger man særlig Vægt paa at faae udtalt, at de Attester, som vedkommende Bestillingsmænd ved Forsikringsanstalterne udstede angaaende Bygningers Indtegning i Forsikringen, indtil videre skulle anses for sande lige saa vel som andre Attester, der ere udstedte af Bestyrelsen for andre Brandforsikringsforeninger, saa for mig gjerne, men det er dog noget Andet, end man efter Ordene, som de staa her i Stykket, maa tro, er Meningen. — Jeg har tilladt mig at nævne, hvorfor jeg har stillet disse to Underendringsforslag til denne Behandling, fordi jeg nemlig, som

sagt, troede, at det ærede Udvalg under Forhandlingerne med Justitsministeren i Virkeligheden var gaaet ind paa disse to Punkter, og det altsaa kun var af Forglemmelse, det foreliggende Forslag ikke paa disse to Steder var i fuldkommen Overensstemmelse med, hvad jeg nu har udtalt. Forøvrigt er der et Par enkelte Steder i Forslaget, som det foreligger, som jeg kunde ønske at gjøre til Gjenstand for nogen nærmere Forhandling. Det forekommer mig imidlertid reitest, at denne Forhandling foregaar med Udvalget som saadant, og at en Forhandling derom her i Salen ikke er nødvendig. Jeg skal nævne disse Punkter; det er egentlig væsentlig en Tvivl om den rette Forstaaelse af disse Punkter, der er opstaaet hos mig i den seneste Tid. Det siges i Litra b. under § 1: „Interessenterne deltage i Foreningens Forpligtelser i Forhold til deres Forsikringsnummer, men skulle med de af dem forsikrede Eiendommers fulde Værdier være solidarisk ansvarlige“ o. s. v. Jeg maa tilstaa, at det er mig uklart, hvad man egentlig tilsigter ved denne Indskydelse af, at Interessenterne deltage i Foreningens Forpligtelser i Forhold til deres Forsikringsnummer forinden Udtalelsen af Reglen om det solidariske Ansvar med de af dem forsikrede Eiendommers fulde Værdier. Det forekommer mig, at denne Henviisning til, at de deltage i Forpligtelserne i Forhold til deres Forsikringsnummer, er fuldstændig overflødig, og netop fordi den er overflødig, let kan vække nogen Tvivl om, hvad der egentlig tilsigtes dermed. Jeg skal dernæst tillade mig at gjøre opmærksom paa, at §§ 3 og 4 udtale, at der under visse Forudsætninger paaligger Bestyrerne og de forskjellige Embedsmænd og Bestillingsmænd et vist Ansvar, et Hødeansvar og et Erstatningsansvar. Det er derimod ikke udtalt i disse Paragrafer, hvorledes dette Ansvar skal kunne gjøres gjældende. Jeg antager, at det har været Meningen, at enhver Interessent i Foreningen skulle være berettiget til at gjøre Ansvaret gjældende. For saa vidt dette imidlertid er Meningen, maa det jo erindres, at et saadant Ansvar vil jo kun kunne gjøres gjældende gennem et civilt Spørgsmaal, som altsaa udsætter de Paagjældende for afstillelige Ulemper og Bekostninger. Ikke desto mindre anser jeg det for fuldstændig rigtigt, at hver enkelt Interessent har denne Ret til at gjøre Ansvar gjældende, som her er Spørgsmaal om. Men jeg tillader mig at henstille, om det ikke vilde være rigtigt, ved Siden deraf udtrykkelig at sige, at dette Ansvar ogsaa kan gjøres gjældende fra Kontrolens Side; det vil altsaa sige i sidste Instans fra Justitsministe-